SER ENVIAT SENSE DEIXAR D'ESTAR AMB ELL

per FRANÇOIS VARILLON

Ser apòstol és ser enviat per Crist sense deixar d'estar amb Ell. Es restant els apòstols en contacte amb Ell, que Jesús els prepara per ser enviats, sense que tanmateix s'allunyin d'EII. Perquè el missatge que han de transmetre és Ell.

Separar-se o allunyar-se d'EII, per poc que sigui, és fer-se inepte per transmetre el Missatge; és ser enviat a no res! Tant és així que, llegint l'Evangeli, veiem que els dotze són sempre *amb Jesús*.

Són testimonis en la seva participació fraterna en la joia de les noces; estan a primer rengle de les multituds quan Ell ensenya dalt la muntanya; escolten la seva Paraula, es van encomanant el seu tarannà, són al seu costat, sempre amb Ell a la sinagoga; com també quan predica amb paràboles, quan fa miracles…

Són durant gairebé tres anys els seus testimonis; és per això que, en enviar-los, els pot dir: «Sereu els meus testimonis fins als extrems de la terra». En efecte, estaran en condicions de ser-ho; malgrat les seves diferències de temperament i de tendències, el seu estil serà el del Mestre que els ha enviats…

Aquesta educació per companyonatge s'acomplí en un clima de benestar i de lliure familiaritat. La simplicitat del Mestre és tal, que els apòstols no temen d'interrogar-lo, de mostrar-se sorpresos, de suggerir solucions… És tan senzill amb ells! […]

A aquests Dotze ha estat reservat el nom d'apòstols; però els cristians, deixebles com aquests que seguien Jesús i que creien en Ell, som també *apòstols*: convidats a participar en l'apostolat de l'Església, educats avui per ella amb aquesta finalitat, com Jesús va educar els Dotze amb vista a la seva Missió.